

gevel på ferie. Det vil SF gerne sikre at moderne forbrugere også kan og ikke kun dem, der vælger en pakkerejse, men altså dem, der selv bestiller deres flybillet, dem, der selv bestiller et hus i udlandet. De skal også være dækket af en garantiordning, når rejsebranchen går konkurs. Det skal ikke være deres eget ansvar.

Det, regeringen lægger op til, er, at det er forbrugers eget ansvar at garantere sig ved konkurs. Det er en forbedring i forhold til det, vi har i dag, men det er langt fra godt nok, og vi vil blive ved med at presse regeringen, så vi sikrer, at alle typer forbrugere er sikre, når de bestiller rejser til udlandet. Det gælder både dem, der kan bestille bil, fly og hus selv, og dem, der vælger en pakkerejse. Det er et skridt i den rigtige retning, men det er langt fra godt nok, og vi vil fortsat lægge pres på regeringen, sådan at alle forbrugere er dækket af rejsegarantiordningen.

Kl. 09:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:09

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje og forskellige andre love. (Behandling af værgemålssager, ajourføring af regler om advokaters virksomhed, digital-, tele- og videokommunikation, afskaffelse af hæftestraffen m.v.).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 25.03.2009. 1. behandling

24.04.2009. Betænkning 13.05.2009. 2. behandling

28.05.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 09:10

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:10

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og TF), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen. (Aktindsigt i ministerkalendarer).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 05.05.2009. 1. behandling

13.05.2009. Betænkning 20.05.2009. 2. behandling

26.05.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillæggsbetænkning 27.05.2009).

Forhandling

Kl. 09:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Line Barfod.

Kl. 09:11

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Dette lovforslag er jo blevet hastet igennem Folketinget. Det har ikke været i høring, man har ikke villet afvente den Offentlighedskommission, der sidder og arbejder, men man har ment, at det var fuldstændig afgørende, at man meget, meget hurtigt fik lukket for offentlighedens indsigt i ministrenes gøren og laden – i, hvad ministrene foretager sig i deres embede.

Vi har stillet en lang række spørgsmål, men det er stadig ikke lykkedes at få nogen saglige argumenter for, hvorfor det her lovforslag er så nødvendigt, hvorfor lovforslaget skal have tilbagevirkende kraft, og hvorfor det haster sådan med at få det gennemført. Det fremgår af adskillige ministersvar, at der til en række ministre i marts 2009 er blevet indgivet en begæring om aktindsigt i ministerens kalender for november 2008. Besvarelserne på de begæringer, der er kommet i marts, er blevet udsat på grund af principielle overvejelser om forståelsen af reglerne for aktindsigt. Det fremgår ikke af besvarelserne fra ministrene, hvorved disse begæringer om aktindsigt fra marts 2009 adskiller sig fra tidligere begæringer om aktindsigt, som ministerierne tidligere har kunnet behandle.

Derfor er det altså stadig her ved tredjebehandlingen fuldstændig uafklaret, hvad det var, der i marts 2009 fik regeringen til at beslutte at stoppe for aktindsigt i ministerkalendere og i al hemmelighed arbejde på at ændre lovgivningen og stoppe for muligheden for aktindsigt. Jeg håber, at vi på et eller andet tidspunkt kan få opklaret, hvad det var, men det fremstår altså stadig væk fuldstændig uklart, og man har ikke oplyst Folketinget om det.

Et argument for ændringen af loven har været, at ministres private aftaler ikke skulle være offentligt tilgængelige. Selvfølgelig skulle offentligheden ikke have indsigt i, hvornår ens barn skal til tandlæge eller man skal til skolehjem-samtaler, eller hvad der ellers har været brugt af argumenter. Men det argument holder bare ikke, efter at et flertal i Folketinget ved andenbehandlingen nedstemte Enhedslistens ændringsforslag om, at private aftaler skulle være

undtaget fra aktindsigt, og at det skulle skrives krystalklart i loven. Så det argument, at det er for at holde private aftaler uden for, at man vedtager det her lovforslag, holder altså ikke.

Så kunne et argument være, at der kommer alt for mange begæringer om aktindsigt i ministerkalendere, og at det giver en meget stor arbejdsbyrde for de ansatte i ministerierne. Derfor har vi spurgt hvert eneste ministerium om, hvor mange begæringer om aktindsigt de har fået, siden regeringen tiltrådte for snart 8 år siden. Vi har i tillægsbetænkningen optrykt listen over de svar, der er kommet fra samtlige ministerier, og det svinger mellem 4 begæringer om aktindsigt og 21 begæringer om aktindsigt, som er det højeste tal. Altså, det ministerium, der har haft allerflest begæringer om aktindsigt, har haft 21 begæringer på 7½ år. Det kan altså heller ikke være argumentet, at man vil få for stor en arbejdsbyrde.

Så har man jo sagt, at det her er en samlet aftale, og at der samlet set kommer mere åbenhed. Vi gav godt nok køb på offentlighedens adgang til at kigge i kalenderen, men så kommer der nogle andre oplysninger på nettet. Det har vi så bare ikke kunnet få svar på. Der står nogle overordnede hensigtserklæringer i den aftale, som de politiske partier har indgået, men den vejledning, der skal komme, har vi ikke kunnet få lov til at se; den kommer først, når lovforslaget er vedtaget. Og det bliver ikke sådan, at borgerne får retskrav på at se de oplysninger, som man har en hensigt om at lægge offentligt frem – det bliver op til ministrene. Hvis der så senere er nogle, der afslører, at noget ikke er med, er det jo bare ærgerligt. Det er ikke noget, der har nogen konsekvenser.

Jeg synes, det er værd at se på, hvad det er, der foregår i det britiske parlament i øjeblikket. Der har de en meget stor skandale, fordi adskillige medlemmer af det britiske parlament er blevet taget i at få godtgjort en lang række udgifter, der ikke har noget som helst med deres parlamentsarbejde at gøre. Skandalen er så stor, at parlamentets formand har måttet gå af, og at adskillige politikere bliver trukket væk fra deres politiske karriere. Det synes jeg altså burde give anledning til noget overvejelse og selvransagelse: Når man lukker for offentligheden, lukker for den kontrol, der ellers løbende kan være, og som skal sikre, at magthaverne ikke begynder at misbruge skatteborgernes penge, så risikerer man altså, at misbruget griber om sig, og så er der på et tidspunkt nogle, der afslører det allige-

vel, og så bliver det til en stor skandale med den konsekvens, at folk må gå af, at hovederne ruller, og at folks tillid til politikerne bliver endnu mindre, end den var i forvejen.

Jeg synes ikke, det er den udvikling, vi burde fremme her i Folketinget. Tværtimod synes jeg, at man her i Folketinget burde arbejde på at have større åbenhed, have større offentlighed, frem for at man lukker for offentlighedens adgang til at se ministerkalenderne. Derfor stemmer vi selvfølgelig imod det her forslag.

Kl. 09:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 09:16

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 105 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
**7) 3. behandling af lovforslag nr. L 98:
 Forslag til lov om ændring af retsplejeloven.
 (Dommeres fremtræden i retsmøder).**
 Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).
 (Fremsættelse 19.12.2008. 1. behandling
 23.01.2009. Betænkning 07.05.2009. 2. behandling
 19.05.2009. Tillægsbetænkning 27.05.2009).

Kl. 09:17

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Mette Gjer-skov.

O.k., jeg forstår, at det er som privatist og ikke som ordfører, og så er det hr. Morten Østergaard. Alting går jo i rangorden her.

Kl. 09:18

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Ja, en stemme er jo en stemme.

En dag som i dag vedtager vi jo en masse lovforslag, som er tiltænkt at løse problemer i det danske samfund, og man må sige, at L 98 sådan set uomtvisteligt er en undtagelse fra det forhold. Her er der nemlig tale om et lovforslag, der ikke løser noget som helst problem.

Gennem en lang debat før lovforslagets fremsættelse og gennem en lang udvalgsbehandling er der ikke én eneste, der har kunnet dokumentere et problem, som lovforslaget her adresserer. Der er ingen, der har klaget over dommerens fremtræden i en dansk retssal eller over manglende evne til at fremstå upartisk. Der har simpelt hen ikke kunnet fremvises konkrete klager over, at danske dommere med den regulering, de har af hinanden, og med den langstrakte rekrutteringsproces ikke er i stand til at sørge for, at domstolene fremstår værdige, og at dommerne fremstår upartiske, således at retssagerne kan føres efter de bedste retsstatsprincipper.

Derfor må man jo spørge, hvad det så er, lovforslaget her går ud på. Her skal vi lidt tilbage i historien, for det startede jo med en løbende diskussion om det muslimske hovedtørklæde, og det er jo også det, der har gjort, at lovforslaget i folkemunde kaldes tørklædeloven. Der var en lang diskussion, ikke mindst i regeringen, og det var sådan set ikke en intern diskussion, for ministrene fremlagde jo deres synspunkter offentligt. Integrationsministeren havde et synspunkt, som kom til offentlighedens kendskab gennem en kronik, og andre ministre havde andre synspunkter. Undervisningsministeren sagde på et tidspunkt, at han altid havde været imod at lovgive om badeforhæng og den slags ting.

Så besluttede Dansk Folkeparti sig for at indrykke annoncer, hvor en dommer var iført burka og i øvrigt havde den hammer, som for længst er kørt ud af danske retssale og overhovedet ikke bliver brugt, i hånden. Så kom tingene på gлед, der kom en debat, og det førte til, at først regeringen og nu åbenbart et flertal i Folketinget har besluttet sig for, at nu skal der lovgives om dommeres påklædning.

På den høring, som Retsudvalget afholdt, sagde Pernille Boye Koch, der var indkaldt som ekspert, at når man henser til lovforslagets forhi-